

høvt min Andeel i den anførte Behandlingsmaade, og jeg har gjort det med velberaad Hu, og jeg har ikke kunnet blive overbevist om Andet, end at denne Fremgangsmaade har været den ene rette.

Berg: Angaaende det Spørgsmaal, som den ærede sidste Taler nu omhandlede, er jeg i det Væsentlige enig med ham. Jeg troer ogsaa, at det vilde være en Tilbagegang, hvis man vilde lægge Vægt paa, at Statsrevisorerne skulde i en væsentlig Grad indskrænke deres Beretning til Rigsdagen. Smidlertid vil jeg ikke anfæe det for at være forbundet med nogen Ulempe desuagtet at vedtage Forakristerne, saaledes som der er stillet Forslag derom her, idet det jo er fastslaaet i § 6, at ethvert Minidretal af Statsrevisoratet kan fordr sin Anskuelse opført i Betænkningen om et hvilket-somhelst Regnskabet vedkommende Spørgsmaal. Der er jo allsaa Sikkerhed for, at enhver dissentierende Stemmeafgivning kan blive klart fremlagt for Rigsdagen. Jeg skal ikke nærmere opholde mig ved dette Spørgsmaal — det var ikke nærmest derfor, jeg forlangte Ordet —, men der var et andet Spørgsmaal, jeg vilde bringe under Dmtale ved denne Leilighed. Som bekjendt, vil der denne Gang i Henhold til en Paragraph i Krigsstadens Erstatningsloven af 17de November 1865 være at paalægge det Statsrevisorat, som vi i Henhold til dette Forslag ville komme til at vælge, at undersøge Erstatningskommissionens Forhandlingsprotocoller med herhenhørende Bilag og afgive Beretning til Repræsentationen om Undersøgelsens Udfald. Dersom dette skal stee nogenlunde tilfredsstillende, er det et meget betydligt Arbejde ud over det ordinære, som foresalber i et Regnskabsaar, og da jeg lægger megen Vægt paa, at en saadan Beretning bliver saa omhyggelig og oplysende som muligt, har jeg næret Tvivl om, hvorvidt man kunde antage, at det Beløb, som Udvalget har foreslaaet som Medhjælpssum for Statsrevisorerne, nemlig ialt 800 Rd., virkelig vilde være tilstrækkeligt. Jeg troer, at det af Hensyn til dette extraordinaire Arbejde vil være nødvendigt at forhøje dette Beløb, endogsaa med en ikke ganske ubetydelig Sum. Jeg troer, at den

Maade, hvorpaa mange Forpleiningskommissioners Regnskaber ere aflagte og i det Hele den Maade, hvorpaa man i Sylland indrettede dette Regnskabs- og Oppehørsvesen under Krigen, kræver, at man herfra fordrer det nøie undersøgt og Resultater fremdragne deraf, som kunne enten vise, at den Misstemning, jeg kunde næsten sige, Mistanke, som er tilstede hos Befolkningen flere Steder i Sylland ligeoverfor disse Regnskaber, har været ubegrundet, eller man derigjennem kunde komme til at indsee, hvilke Feil, store eller smaa, — Mange mene, at de endog ikke ere ubetydelige — der kan være begaaet ved disse Regnskaber, for at man siden med større Omhu kan vogte sig for dem, hvis lignende Forhold atter skulde ramme denne eller en anden Landsdeel. Det er gjennem en omhyggelig Revision af disse Regnskaber, at man kan drage Fordeel for senere Tilfælde af lignende Art, en Fordeel, som har langt større Betydning end nogle Hundrede Rigsdaler, og jeg troer, som sagt, det er Noget, en sund og god Folkestemning har Krav paa. Jeg vil derfor henstille til det ærede Udvalg, om det ikke netop i Betragtning af dette extraordinaire Arbejde og i Henhold til Ordlyden i den af mig citerede Paragraph i Krigsstadens Erstatningsloven, hvorefter vi ganske vist tør vente en omhyggelig Beretning, selv vil foreslaae Medhjælpssummen i passende Grad forhøjet. Hvis jeg skulde komme til Kundskab om, at Udvalget ikke vil gjøre det, har jeg isinde selv til anden Behandling at søge et saadant Forslag stillet, forsaavidt jeg, hvad jeg antager, at jeg kan, kan faae de fornødne Medforslagsstillere.

Winther: Det er gaaet mig, ligesom det er gaaet det ærede Medlem for Veile Amts 1ste Valgtreds (Gad), at jeg har været noget betænkelig ved at fordr nogen Indskrænkning i det, som Statsrevisionens Betænkning tidligere er fremkommen med; men jeg er bleven fuldstændig beroliget ved den Bestemmelse, der er bleven optagen, deels i § 6, som blev nævnt af det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgtreds (Berg), og deels ved den Bestemmelse, at enhver Uoverensstemmelse imellem Finantsloven og Statsregnskabet skal noteres i Beretningen eller Betænkningen fra Statsrevisoratet,